

மழை பெய்து வளம் வந்தால் அதை கடலுக்குள் கொண்டு சேர்ப்பதற்கான வாய்க்காலங்கள் ஊரிலே இருந்தது. எங்கள் ஊர் கிராமக்கோட்டைச் சந்தியில் இருந்த மதவின் கீழாக அந்த வளம் வாய்க்கால் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. கனமழை பெய்தால் அந்த வளம் வாய்க்காலில் வளம் கரைபுரளும். பலவிதமான பொருட்கள் அந்த வளம் எத்தில் மிதந்து வரும். கட்டைகள், பெட்டிகள், பாய்கள் என்று ஏகப்பட்ட பொருட்களுடன் சிலவேளைகளில் கோழிகள், பாம்புகளைக் கட்டி அந்த வளம் ஓட்டத்தில் காணலாம். கோட்களில் தண்ணீர் இன்றி வாய்க்கால் காயந்திருக்கும். உடனடிப் போத்தல்துண்டுகள், கற்கள் என்பலகூப்புகள் அங்கே குவிந்திருக்கும்.

வளம் வாய்க்காலின் மலே இருந்த சந்தி மதவை எப்பொழுது பார்த்தாலும் அழுகக்காவே திரியும். எங்கள் ஊர் இளம் காளையர்கள் அதாவது கட்டுக்குள்ளே அடங்காத காளைகள் ஒரு காலம் மதித்து வதைத்து மதிலுக்கு முண்டு கொடுத்துக் கொண்டும் மறு காலம் நிலத்தில் ஊன்றியும் ஆட்சி செய்யும் பீடம் அது. காலையில் எட்டில் இருந்து ஒன்பது மணிக் கும், பின்னர் மாலம் நான்கு மணியில் இருந்து அந்த மதவில் காளைகளின் அரசு தர்பார் அமரக்களமாக இருக்கும். ஊரில் இருந்து இரண்டு பிரதான பண்கள் பாடசாலைகளே அவர்களது அரசு தர்பாருக்கான காரணிகள்.

காலையில் பாடசாலை கடைசி பஸ் போனதன் பின்னர் காளையர் கட்டம் மடுவாக கிழக்கு நோக்கி சந்தாதோட்டத்திற்கோ, அல்லது மறேக்கு நோக்கி கட்டிலுக்கோ நகரும். சந்தாதோட்டமும், கட்டிலும் கள்ளுக்குப் பரேபோன எங்கள் ஊர் கிராமங்கள்.

மாலம் நான்கு மணிக் கும் மதவில் களை கட்டும் காளையர்களின் தர்பார் அவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப காலநேரத்தை மூடிவது செய்து கொள்ளும். கருத்துக்களில் உடன்பாடு ஏற்படாமல் அவர்களுக்கு வாக்குவாதங்களுடன் சிலவேளைகளில் அடித்திகளும் அங்கே இடம் பெறுவதும் உண்டு. என்னதான் வாக்குவாதங்களும், கலைப்புகளும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டாலும் அடுத்த நாள் காலையில் எதுவுமே நடக்காத மாதிரி ஒற்றுமையாகவும் சந்தோசமாகவும் மதவில் இருந்து கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். கூபிகாரன் பச்சை மட்டும் மல்ல அவர்கள் சண்டையும் 'விடிஞ்சால் போச்சு' என்பதை அங்கே நான் திரிந்து கொண்ட ஒரு உண்மை.

இந்த காளையர்கள் கட்டத்தின் மூரட்டுக் காளையர்கள் கனகலிங்கம். அவன்தான் காளையர்களின் தளபதி. திரும்பும் ஆனவன். மற்றவர்களின் காசில் கூபித்துக் கொண்டும், மனவி சமதைத்துப் போட மாமியார் வீட்டில் இருந்து உண்டி நிரப்பிக் கொண்டும் உருண்டு திரண்டிருப்பான். ஊரில் இருப்பவர்கள் இவன் இடம் எட்டியே நின்றிருந்தனர். பசுமாட்கள் கட்ட பயம் கொண்ட இவன் இடம் இருந்து தள்ளியே நடந்தன. இப்படியானவன் அவன் ஏன் மயங்கினான் என்பதை இன்றுவரை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

கவசங்கள் அவர்களை காத்து நின்றன. தங்களையாரும் எதுவும் கடைக்க முடியாது, அசைக்க முடியாது என்ற அவர்களின் இறுமாப்பு ஒருநாள்தான் இத்துப்போனது.

அன்று சனிக்கிழமை. சந்தி மதவில் சிவா மட்டுமே தனியாக அமர்ந்திருந்தான். மதவின் எதிர்த்திசையில் இருந்த நாகலிங்கம் தனீர் கடையின் முன்பாக இருந்த தபணில் தனது சகை கிளை சாத்தி வதைத்து விட்டு மடித்துக் கட்டிய சாரத்துடன் நாகநீ திரம் கைகட்டி நின்றார். அவர்கள் கலிங்கத்ததைத் தான் எதிர்பார்த்து நிற்கின்றார் என்கிற விடயம் மதவில் அமர்ந்திருந்த சிவாவின் சிற்றறிவாகு புரியாமல் போயிற்று. நரேம் போனதே தவிர கலிங்கம் சந்திக்க அன்று வரவையில்லை.

காத்திருந்து சலித்துப்போன நாகநீ திரம், சகை கிளை எடுத்துக்கொண்டு போய் மதவின் முன்பிறுத்தினார். சகை கிளில் இருந்தபடியே இடது காலம் மதவில் ஊன்றி, "சகை கிளிலே ஏறும்" என்றார். சிவா இதனை எதிர்பார்க்கவில்லை. சகை கிளின் முன்பில்லு அவனது இடது புறமும் நாகநீ திரத்தின் கால் வலது புறமும் அவனை அசைய விடவில்லை. போதாதற்கு நாகநீ திரம் தனது மடியில் சொருகி இருந்த பாளையீ வும் கத்தி சிவாவாகு மலேயும் பயத்தனை கட்டியிருக்கலாம். மதவில் இருந்து வளள வாய்காலுக்குள் குதித்து ஓடிவிடலாம் என்ற அவனது எண்ணத்தை வாய்க்காலில், வளியே நீட்டிக்கொண்டிருந்த உடனைய தோத்தல்துண்டுகள் துத்திருக்கும். அத்தோடு சரேத்து காலையில் சில வா பகே கரியில் பாண் வாங்க வந்தவர்களின் பாரவகைகள் சந்திமதவாப்பக்கமாகத் திரும்பியிருந்ததால் அது தனியாக சண்டியர் சிவாவிற்கு சங்கடத்தை அதிகரித்திருந்திருக்கும். எல்லாவற்றையும்கட்டிக் கழித்துப் பார்த்திருப்பான் போலும், பசோமல் சகை கிளில் ஏறிக் கொண்டான். ஒரு நண்பனை ஏற்றிக் கொண்டு செல்வது போலவே நாகநீ திரம் சிவாவை சகை கிளில் வதைத்து சந்தாதோட்டம் பக்கமாக சகை கிளை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் சகை கிள பாரில் இருந்து கொண்டு எத்தனை தயை வங்களை தனக்கு துணையாக சிவா அழைத்திருப்பான் என்பது யாருக்குமே தெரியப்போவதில்லை.

அன்று பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் வீதியில் ஆரவாரம் கட்டியது. சந்தாதோட்டத்து ஆண்கள் எல்லாம் திரண்டு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஏதோ ஊர்வலம் போகிறார்கள் என முதலில் நினைத்தனே. கொஞ்சம் கிரந்து பார்த்த பொழுதுதான் தெரிந்தது ஊர்வலத்தின் முன்னால் சிவா வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் நடந்து வந்தான் என்று சொல்வது தவறு. அவன் தவழ்ந்து வந்தான் என்பதே சரியாக இருக்கும். ஆளாளுக்கு முறைவதைத்து அடித்தார்கள், உததை தார்கள். "என்னாலே இதுக்கு மலேவே நடக்க முடியாது" என்று சொன்ன சிவாவின் மடியை பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு வந்து கிராமக்கோட்டைச் சந்தியில் போட்டு ஒரு கதகளி ஆடிவிட்டுப் போனார்கள்.

கட்டியிருந்த சாரம் கிழிந்து சண்டியர் என்ற சாயம் அழிந்து சந்தி மதவில் நீண்ட நரேம் இருந்த சிவாவையாரும் கண்டு கொள்ளவில்லை. அந்த நிகழ்வாகுப் பிறகு சந்தி மதவா எதுவித தொந்தரவும் இல்லாது அமையாக இருந்தது. இதுதான் சரியான சந்தர்ப்பம் என்ற நகரசபையும்கு மதவாகு வளளவை வர்ணம் அடித்து விட்டிருந்தது.

"றோட்டில்தைதான் ஆம்பிளகைகள் அடிச்சாங்கள். நாகநீ திரம் கொண்டே விட்டவாடனயே அங்கையிருந்த பொம்பிளகைகளில்லாம் விளக்குமாறாலவை அடிச்சாளுகள்" என்று தனது சகை கிளாக்கு சிவா சொன்னது மெதுவாக வளியே கசிந்து கொண்டிருந்தது. இது நடந்தன பின்னர் கலிங்கத்ததை யாரும்

Written by ஆழ்வாப்பிள்ளை

Saturday, 20 May 2017 07:34 - Last Updated Monday, 19 June 2017 21:07

காணவில்லை. ஊரை விட்டே போய்விட்டான் என்று கதை உலாவியது. ஆனால் பகல் முழுதும் தாய் வீட்டில் அடரைந்து கிடந்து விட்டு இரவானதும் தனது மனைவி வீட்டுக்கு கனகலிங்கம் போய் வருவது இரகசியமாகவே இருந்தது.

ஒரு மாதம் போயிருக்கும். ஒரு காலநேரம், சந்தாதோட்டத்து குப்பை மடையில் பலத்த அடிகாயங்களின் மயக்கமாகக் கிடந்த கனகலிங்கத்தை அவனது மனைவியும், மச்சானும் சமோசிறு வாடகைக் காரில் மந்திகை ஆஸ்பத்திரிக் கு ஏற்றிக் கொண்டு போனார்கள்.

கிராமக் கோட்டாச் சந்தி மதவா வயிலில் காய்ந்து, மழையில் நனைந்து அமையாக இருந்தது.

(ஒரு உண்மையைச் சம்பவம். பெயர்களில் மட்டும் சில மாற்றங்கள்)

- 0000000000000000

20.05.2017